

E-MODUL

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY VE ZKRATCE

ÚVOD

Kdo zadává veřejné zakázky, a to nejen v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, dá nám asi za pravdu, že projít celým procesem zadání od prvotního záměru nákupu konkrétní služby, dodávky či stavebních prací, až po jeho úplnou realizaci bez jediné chybičky, je prakticky nemožné. Navíc zdaleka ne všichni si uvědomují, že podstata správnosti zadání veřejné zakázky spočívá v její **přípravě před samotným zadávacím řízením**; chyby způsobené v této fázi se totiž v rámci procesu samotného zadávacího řízení dají jen velmi těžko napravit. Proto musí všichni hned na samém počátku úvah o realizaci nějakého nákupu ohlídat základní principy, se kterými je veřejné zadávání spojeno, a správně a pro zadavatele vhodně nastavit parametry veřejné zakázky v souladu se zákonem.

Protože však zdroje k financování veřejné zakázky velmi často pocházejí z dotací, zadavatelé si nevystačí pouze s tím, že zadávací podmínky jsou nastaveny správně podle zákona. Poskytovatelé dotací zpravidla stanoví řadu dalších podmínek, které musí příjemce dotace splnit, aby výdaje na pořízení služby, dodávky či stavební práce byly považovány tzv. za „způsobilé k financování z příslušné dotace“ (způsobilé výdaje, nebo někdy též uznatelné náklady apod.). Zadavateli totiž moc nepomůže, když dodrží zákon, ale dotaci musí vrátet proto, že vynaložené výdaje na veřejnou zakázku považuje poskytovatel dotace za nezpůsobilé.

Veřejný zadavatel tak zjišťuje, že **kombinací zákonných a dotačních podmínek** se dostává do situace, která mnohdy již na první pohled prakticky znemožňuje, aby byl zamýšlený nákup úspěšný. S určitou měrou nadsázky lze říci, že buď zadavatel dodrží všechny stanovené podmínky zakázky, ale pak nenakoupí to, co chtěl či potřeboval, nebo naopak zrealizuje dodávku přesně, jak potřeboval, ale pak velmi často něco poruší.

Kdo tedy uvažuje o tom, že by se pustil do zadávání veřejných zakázek, nota bene financovaných z dotací (nedej bože z evropských), určitě se nebude nudit. S rozhodnutím přijmout takovou lákavou výzvu rozhodně doporučujeme uzavřít kvalitní pojištění a zároveň ohlídat, aby zadávací podmínky veřejné zakázky byly již na samém počátku nastaveny co nejlépe a v souladu se zákonem a dotačními pravidly.

Jedním ze základních pilířů správného zadání veřejné zakázky je správné pochopení a dodržení tzv. **základních zásad veřejného zadávání**, resp. **veřejného financování**. Jak se dále dozvíte, pojem zásady veřejného financování považujeme pro účely nastavení zadávacích podmínek za výstižnější, neboť kromě zásad veřejného zadávání (v užším slova

smyslu) zahrnuje též tzv. zásady 3E, jejichž dodržení je základní podmínkou již zmiňované způsobilosti výdajů.

Pojďme se tedy podívat na tyto zásady z praktického hlediska zadávání veřejných zakázek v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, neboť jejich pochopení a promítnutí do celého procesu přípravy a realizace veřejné zakázky je základním předpokladem úspěšného zadání.

PŘÁVNÍ RÁMEC

Na úvod si pro přehlednost uvedme, jakými hlavními předpisy se vlastně při přípravě a realizaci veřejné zakázky musíme řídit:

- Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů („**RP**“);
- Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů („**RPÚR**“);
- Zákon č. 23/2017 Sb., o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, ve znění pozdějších předpisů („**ZPRO**“);
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst L 94, 28. 3. 2014) („**Zadávací směrnice**“)
- Příručka k uplatňování pravidel EU pro státní podporu, veřejné zakázky a vnitřní trh v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu, zejména sociálních služeb obecného zájmu ze dne 29. 04. 2013, SWD (2013) 53 („**Příručka VZ**“)
- Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů („**ZZVZ**“);
- Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů („**ZFK**“);
- Dotační pravidla jednotlivých programů podpor ze státního rozpočtu nebo územních rozpočtů (případně spolufinancovaných z ESIF), příslušná rozhodnutí o poskytnutí dotace, resp. veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace („**dotační pravidla**“).

Určitě nejde o výčet zcela vyčerpávající, ale pokud máme mluvit o základních zásadách, zcela jistě se neobejdeme bez použití výše uvedených předpisů.

ZÁSADY VEŘEJNÉHO FINANCOVÁNÍ V OBLASTI VÝZKUMU, VÝVOJE A INOVACÍ

Hovoříme-li o oblasti výzkumu, vývoje a inovací („**VVI**“), vycházíme z předpokladu, že převážná většina zadavatelů jsou tzv. **veřejnými institucemi** (sem podle § 3 ZPRO patří též veřejné vysoké školy a veřejné výzkumné instituce), nebo jde o **organizace soukromé**, které však v řadě případů financují různé nákupy z dotací.

Právní úprava této oblasti, a to zejména v podobě ZPRO¹ a ZFK² a ZZVZ³, doplněná konkrétními dotačními pravidly⁴, definuje **desatero základních zásad**, které je třeba ve svém souhrnu při zadávání veřejných zakázek naplnit:

1. transparentnost;
2. účelnost;
3. hospodárnost (resp. nezbytnost⁵);
4. efektivnost;
5. rovné zacházení;
6. zákaz diskriminace;
7. přiměřenost (proporcionalita);
8. sociálně odpovědný přístup;
9. environmentálně odpovědný přístup;
10. inovace.

Je velmi důležité si uvědomit, že dodržení uvedených zásad se plně vztahuje i na tzv. veřejné zakázky malého rozsahu, u nichž neprobíhá „klasické“ zadávací řízení, ale často výběr na základě uzavřených výzev apod. Pokud tedy v dalším textu hovoříme o zadávacích podmínkách, zadávacím řízení atd., je třeba mít na paměti, že obdobné principy se uplatní i tehdy, je-li veřejná zakázka zadávána postupem mimo zadávací řízení. Díky tomu se mnohdy daleko více chybuje právě u veřejných zakázek malého rozsahu, kde je proces zadání méně formální a často dojde k jeho podcenění.

¹ ZPRO obsahuje povinnost dodržovat zásady transparentnosti, účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti.

² ZFK obsahuje povinnost kontrolovat dodržení zásad účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti.

³ ZZVZ obsahuje též povinnost dodržovat zásadu transparentnosti a zbylé zásady veřejného zadávání (§ 6 ZZVZ).

⁴ Dotační pravidla pak zpravidla odkazují na povinnost dodržovat zásady dle uvedených zákonů.

⁵ Pravidla EU v oblasti veřejné podpory často uplatňují princip „nezbytnosti“, tj. nezbytného rozsahu k pokrytí nákladů vynaložených k dosažení určitého výsledku.

TRANSPARENTNOST

Podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 „*úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.*“

Zásada transparentnosti stojí jakoby nad všemi dalšími zásadami. **Účelem zásady transparentnosti je, aby na příslušnou veřejnou zakázku bylo nazíráno jako na čitelnou a v jistém slova smyslu i předvídatelnou a aby tato zakázka podléhala efektivní veřejné kontrole.**

Jinými slovy můžeme říci, že při zadání veřejné zakázky je nezbytné zajistit předvídatelnost a kontrolovatelnost všech postupů veřejného zadavatele.

Zásadu transparentnosti lze identifikovat prakticky ve všech fázích zadávacího řízení, dále pak v rámci procesu samotné realizace veřejné zakázky (např. realizace změn smlouvy apod.), a dokonce i po dokončení plnění předmětu veřejné zakázky (např. v případech, kdy žadatelé ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím požadují po zadavateli veřejné zakázky poskytnout určité informace).

Jak lze prakticky dosáhnout dodržení zásady transparentnosti?

V teoretické podobě je to jednoduché. Zadávací podmínky veřejné zakázky musí být nastaveny tak, aby jim každý dotčený subjekt (ať již potenciální dodavatel, nebo kontrolní orgán) plně rozuměl, aby bylo možno přezkoumat, že podle zadávacích podmínek bylo také postupováno, a aby veřejný zadavatel byl schopen každý svůj krok náležitě odůvodnit.

Pokud se podíváme prakticky na zakázky v oblasti VVI, doporučujeme se zaměřit zejména na následující otázky:

- výběr partnerů a proces v rámci předběžných tržních konzultací, případně průzkumů trhu;
- stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky a možnosti jejího překročení v rámci nabídkových cen;
- výběr oslovených dodavatelů v rámci případné „uzavřené výzvy“;

- nastavení parametrů hodnocení kvality (tj. zejména jiných hodnotících kritérií, než je nejnižší nabídková cena, průběh hodnocení, zejména dostatečné a srozumitelné zdůvodnění přidělení příslušného počtu bodů v rámci daného kritéria v souladu se zadávacími podmínkami;
- dodržení všech povinných zveřejnění podle zákona a dotačních pravidel.

ÚČELNOST

Podle zákona o finanční kontrole se účelností rozumí **zajištění optimální míry dosažení cílů při plnění stanovených úkolů**. Jinými slovy, veřejný zadavatel má nakupovat takové zboží, služby, stavební práce, které skutečně potřebuje k dosažení plnění svých úkolů.

Dodržení zásady účelnosti bývá velmi často kamenem úrazu v dotovaných zakázkách. Poskytovatel dotace zpravidla promítá zásadu účelnosti do věcného vymezení způsobilosti výdajů, a to v podobě kvalitativních a kvantitativních ukazatelů, přes jejichž dosažení se často měří naplnění cílů daného projektu, resp. účelu dotace. Požadavek na určitou úroveň kvality plnění zpravidla vyvolá i potřebu krytí vyšších výdajů.

Se zásadou účelnosti se v rámci veřejných zakázek v oblasti VVI setkáváme velmi často. Řešitelé projektů mají logické ambice nakoupit vždy to nejlepší na trhu (tj. nejvýkonnější, uživatelsky nejprívětivější, nejtrvanlivější atd.), a tomu se snaží také přizpůsobit zadávací podmínky. Je však třeba vždy pamatovat na to, že pravidla, jimiž je upraveno využití určitých veřejných finančních zdrojů, nepovažují vždy to aktuálně nejlepší za způsobilé. Zásadu účelnosti je proto třeba řešit hned na samém začátku realizace projektu VVI.

Zásada účelnosti se navíc může významně promítnout i do dalších zásad. Setkali jsme se s případem, kdy řešitel projektu „vyšperkoval“ přístroj, který hodlal zakoupit, o takové parametry, že nakonec na trhu zbyl pouze jediný dodavatel, který byl schopen takový přístroj dodat. A protože jediná nabídka v zadávacím řízení je vždy podezřelá, kontrola se zaměřila právě na soubor parametrů předmětu zakázky, aby konstatovala, že daný nákup nelze považovat za účelný (nýbrž předimenzovaný), což v procesu zadání navíc způsobilo diskriminaci na trhu soutěžitelů (omezení trhu prakticky na jediného dodavatele).

HOSPODÁRNOST, RESP. NEZBYTNOST

Podle zákona o finanční kontrole se **hospodárností rozumí takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů.**

V souvislosti se zásadou hospodárnosti se někdy v praxi používá termín „value for money“ neboli dosažení hodnoty za peníze. Jinými slovy, za hospodárný nákup lze považovat takový, který zajistí optimální poměr mezi cenou a kvalitou. To nám opět tuto zásadu propojuje se zásadou účelnosti, neboť ta sleduje parametry kvality ve vztahu k vytčeným cílům, tj. účelu nákupu.

Největší chybou v rámci veřejného zadávání je, pokud se za hospodárný nákup automaticky považuje nákup s nejnižší nabídkovou cenou.

Jak se s touto zásadou vypořádat v rámci projektů VVI?

Jednou z možností, jak nejlépe zajistit realizaci hospodárného nákupu je posuzovat tzv. náklady životního cyklu. Ekonomicky nejvýhodnější nákup není nákup za nejlevnější pořizovací cenu, ale takový, který je nejvýhodnější z pohledu celkových nákladů, které musí veřejný zadavatel vynaložit po celou dobu životnosti pořízeného předmětu zakázky.

V oblasti VVI se často setkáváme s vyhodnocením provozních nákladů například na materiály (látky), jejichž používání je v rámci provozu určitého přístroje nezbytné, vyhodnocení doby trvání záruky a dostupnosti záručního servisu, nákladů a dostupnosti pozáručního servisu včetně nákladů a dostupnosti náhradních dílů, celkové doby faktické životnosti, využitelnosti po vyřazení z provozu, nákladů na likvidaci apod.

V rámci dotačních projektů někdy dochází k další chybě, pokud tyto projekty sledují „pouze“ tzv. dobu udržitelnosti, po kterou se vyhodnocuje naplnění cílů projektu a účelu dotace. Nakoupený předmět však velmi často zůstává v organizaci i po uplynutí této doby a jakékoli náklady spojené s jeho provozem jdou k tíži rozpočtu zadavatele.

Pokud zadavatel přeci jen přistoupí na kritérium nejnižší nabídkové ceny, měl by věnovat zásadní pozornost správnému a dostatečnému nastavení požadovaných kvalitativních parametrů předmětu nákupu, a to formou stanovení tzv. technických podmínek veřejné zakázky. Jak jsme si již řekli, úroveň parametrů by měla odpovídat cílům a účelu daného projektu a měla by být nastavena nediskriminačně. Požadované technické podmínky je pak vhodné provázat s požadavky na kvalifikaci dodavatelů (seznam významných služeb), případně hodnocení zkušeností členů týmu dodavatele. Dodržení parametrů pak je nutno

promítnout do posouzení a hodnocení nabídek a stejně tak do obchodních podmínek veřejné zakázky (sankce za nekvalitní plnění v rámci uzavřené smlouvy atd.).

Dodržení zásady hospodárnosti se zpravidla prokazuje tím, že se předmět veřejné zakázky pořídil za nejlepší tržní cenu, tj. cenu, která vzešla z otevřeného, transparentního a nediskriminačního řízení za účasti dostatečného počtu soutěžitelů jako nejvýhodnější nabídka. Jenomže v oblasti VVI existuje řada komodit, u kterých objektivně neexistuje dostatečný počet dodavatelů, kteří by byli schopni předmět veřejné zakázky v požadované kvalitě dodat. Veřejní zadavatelé jsou často nuceni zvolit postupy, které umožní, aby řízení bylo vedeno s jedním, nebo velmi úzkým okruhem dodavatelů (např. formou jednacích řízení). Cena, která vzejde z takovýchto řízení, často není „objektivně zjištěnou tržní cenou“, ale cenou, kterou se veřejnému zadavateli podařilo v rámci řízení vyjednat. U takovéto veřejné zakázky je proto dodržení zásady hospodárnosti třeba zpravidla prokazovat dalšími podpůrnými prostředky (např. znalecké posudky ohledně ceny, širší průzkumy trhů apod.).

EFEKTIVNOST

Podle zákona o finanční kontrole se efektivností rozumí **použití veřejných prostředků, kterými se dosáhne nejvyššího možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem prostředků vynaložených na jejich plnění**. Jde tedy o dosažení optimálního poměru objemu prostředků k rozsahu, kvalitě a přínosu plněných úkolů.

Jak plyne již ze samotné definice zásady efektivnosti, její dodržení je v podstatě dovozováno v případech, kdy je dosaženo naplnění účelnosti a hospodárnosti. Jinými slovy, účelný nákup v rozsahu a kvalitě, odpovídající cílům projektu, který je zároveň hospodárným, tj. byly vynaloženy odpovídající veřejné prostředky, by měl být ve svém důsledku i efektivní.

Zásada efektivnosti však zahrnuje ještě jeden podstatný rozměr, který spočívá v otázce, zda např. určitou činnost zajistit „vlastními silami“, tj. např. prostřednictvím svých zaměstnanců, nebo takovou činnost zajistit „nákupem služby“. Podle recitálu (5) Zadávací směrnice rozhodnutí o tom, zda budou veřejné instituce poskytovat službu samy, nebo zda ji svěří třetí straně (externalizace služby), závisí zcela na nich.

Na uvážení veřejného zadavatele proto je, zda je pro něho „efektivní“ např. vytvořit oddělení veřejných zakázek a zajišťovat nákupy služeb, dodávek nebo stavebních prací vlastními zaměstnanci, nebo takové služby zajistit prostřednictvím vybraných dodavatelů (administrátorů VZ a poradců), nebo zvolit vhodnou kombinaci obojího způsobu řešení.

V praxi se ukazuje, že veřejní zadavatelé se velmi často uchylují k externalizaci (outsourcingu) služeb zejména z důvodu odpovědnosti, kdy dobře pojištěný dodavatel dává zadavateli větší záruku, že se v případě chyb a vzniku škod může hojit na někom jiném než na vlastním zaměstnanci do výše jeho 4,5násobku mzdy.

ROVNÉ ZACHÁZENÍ

Zásada rovného zacházení **zajišťuje principiálně shodný přístup ke všem zájemcům, resp. účastníkům zadávacího řízení.** Znamená, že veřejný zadavatel postupuje tak, aby v průběhu zadávacího řízení nezpůsobil principiální zvýhodnění určitého dodavatele.

Tato zásada se opět promítá do celého průběhu zadávacího řízení včetně fází jeho přípravy v podobě průzkumu trhu, předběžných tržních konzultací apod.

Pokud se podíváme prakticky na zakázky v oblasti VVI, doporučujeme se zaměřit zejména na následující otázky:

- poskytování stejných informací a stejným způsobem všem zájemcům v rámci předběžných tržních konzultací, případně průzkumů trhu;
- posuzování splnění požadavků a podmínek ze strany dodavatelů stejně, tj. „stejným metrem“;
- hodnocení míry naplnění hodnotících kritérií podle stejného modelu; zejména slovní popis zdůvodnění přidělení určitého počtu bodů za naplnění daného kritéria by měl mít stejnou strukturu a podobný obsah dodržení všech povinných zveřejnění podle zákona a dotačních pravidel;
- uplatnění stejného postupu při vysvětlování a objasňování nabídek, při případném vylučování z další účasti v zadávacím řízení, v rámci výzvy k poskytnutí součinnosti atd.

U veřejných zakázek v oblasti VVI se velmi často setkáváme s účastí zahraničních dodavatelů. Tito dodavatelé již ze samotné podstaty nemají rovné postavení jako dodavatelé tuzemští. Jsou znevýhodněni v menší znalosti tuzemského právního i tržního prostředí, v orientaci, jak a kde získat příslušné doklady, v jazykové bariéře. Tyto nevýhody jsou umocněny zejména tehdy, pokud jde o dodavatele mimo členské státy EU, na něž nespadá ani rámcová úprava v podobě Zadávacích směrnic. Pokud zadavatel očekává, že se zadávacího řízení budou účastnit zahraniční dodavatelé, měl by rovný přístup zajistit zejména tak, že některé klíčové otázky podrobněji vysvětlí v zadávací dokumentaci, stanoví veškeré lhůty dostatečně dlouhé i pro zahraniční dodavatele, předsune hodnocení nabídek před jejich posouzením, aby nezatěžoval dodavatele zbytečným předkládáním dokladů, případně umožní podání nabídek v cizím jazyce, nebo vést jednací řízení v angličtině apod. Tyto principy ostatně souvisejí i s další zásadou, kterou je proporcionalita.

PŘIMĚŘENOST (PROPORCIONALITA)

Zásada přiměřenosti znamená, že zadavatel musí nastavit veškeré parametry zadávacího řízení tak, aby byly přiměřené charakteru či předmětu veřejné zakázky.

Tato zásada byla do našeho právního řádu zakotvena později⁶ než zásady transparentnosti, rovného zacházení a nediskriminace. V praxi se jí také často říká „superzásada“.

Toto označení vyjadřuje ostatně i její obsah. ZZVZ totiž oproti předchozí právní úpravě odstranil celou řadu do té doby pevně stanovených postupů, lhůt a podmínek a nahradil je obecným principem „přiměřenosti“. Zadavateli tak byla dána možnost daleko více zohlednit v rámci zadávacího řízení specifika příslušné veřejné zakázky. Větší volnost však zpravidla znamená též větší odpovědnost. Auditoři veřejných zakázek tak sice přišli o možnost přepočítávat, zda zadavatel dodržel všechny zákonem stanovené lhůty, zato však obdrželi do vínku právo filosofovat nad tím, zda určitá lhůta je přiměřená nebo není. A to dokonce i tam, kde zákon výslovně stanoví lhůtu minimální. Její dodržení totiž nemusí být ve vztahu k dané veřejné zakázce přiměřené.

Pokud jde např. o velmi složitý předmět veřejné zakázky, navíc s předpokladem účasti zahraničních dodavatelů v zadávacím řízení, je na místě aplikovat zásadu přiměřenosti mj. dostatečným prodloužením zákonem stanovených minimálních lhůt.

V čem se zásada přiměřenosti uplatní nejvíce?

Z dosavadní praxe veřejných zakázek v oblasti VVI lze seznat, že přiměřenost se musí promítnout do vyváženosti požadavků na technické podmínky veřejné zakázky (zejména parametry kvality), referenční zakázky (významné služby) v rámci prokazování kvalifikace dodavatele, hodnocení zkušeností a praxe členů týmu dodavatele, obchodních podmínek veřejné zakázky, vyhrazených změn atd.).

Vše musí být ve vzájemné proporcionalitě.

⁶ V rámci přijetí zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek

SOCIÁLNÍ ODPOVĚDNOST (SOCIÁLNĚ ODPOVĚDNÝ PŘÍSTUP)

V souladu s uplatněním zásady sociální odpovědnosti má veřejný zadavatel v rámci nastavení zadávacích podmínek zvážit či zohlednit zejména následující aspekty:

- možnost získání práce osobami znevýhodněnými na trhu práce;
- možnost získání nebo zvýšení kvalifikace, dovednosti, know-how apod. pro zaměstnance/osoby znevýhodněné na trhu práce;
- možnost využití veřejné zakázky k popularizaci určitých perspektivních oborů, zvyšování vzdělanosti odborné nebo laické veřejnosti (např. formou exkurze pro školy nebo veřejnost);
- možnost plnění veřejné zakázky (nebo její části) sociálními podniky, malými nebo středními podniky;
- rizika, že při plnění veřejné zakázky bude docházet k porušování zákonného standardu pracovních podmínek dle zákoníku práce, právních předpisů v oblasti zaměstnanosti a BOZP, k porušování mezinárodních úmluv o lidských právech, sociálních či pracovních právech, zejména úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO) uvedených v příloze Zadávacích směrnic;
- rizika problémových podmínek a vztahů v dodavatelském řetězci, zejména pro malé a střední podniky (jako například opožděná splatnost faktur, nelegální zaměstnávání osob, porušování BOZP, nedodržování právních předpisů o ochraně životního prostředí apod.).

ENVIRONMENTÁLNÍ ODPOVĚDNOST (ODPOVĚDNÝ PŘÍSTUP K ŽIVOTNÍMU PROSTŘEDÍ)

V souladu s uplatněním zásady environmentální odpovědnosti má veřejný zadavatel v rámci nastavení zadávacích podmínek zvážit či zohlednit zejména následující aspekty:

- způsobilost předmětu plnění veřejné zakázky ovlivnit dopady na životní prostředí. Nastavení zadávacích podmínek z pohledu šetrnosti k životnímu prostředí;
- existence ekonomicky přijatelného řešení, které umožní získat plnění šetrnější k životnímu prostředí, zejména které povede k omezení spotřeby energií, vody, surovin, produkce znečišťujících látek uvolňovaných do ovzduší, vody, půdy, omezení uhlíkové stopy apod.
- existence ekonomicky přijatelného řešení, které umožní využití obnovitelných zdrojů, recyklovaných surovin, snížení množství odpadu, zohlednění nákladů životního cyklu (případně včetně hodnocení nabídek) či zapojení jiných aspektů cirkulární ekonomiky.

INOVACE (PODPORA INOVATIVNÍCH PROCESŮ, PROSTŘEDKŮ, POSTUPŮ V RÁMCI PLNĚNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY)

V souladu s uplatněním zásady inovativního přístupu má veřejný zadavatel v rámci nastavení zadávacích podmínek zvážit či zohlednit zejména následující aspekty:

- způsobilost předmětu veřejné zakázky pro aplikaci některého z druhu inovací (včetně případného promítnutí do ZD);
- vhodnost uplatnění variant řešení předmětu veřejné zakázky;
- existence ekonomicky přijatelného řešení pro inovaci, tedy pro implementaci nového nebo značně zlepšeného produktu, služby nebo postupu souvisejícího s předmětem veřejné zakázky.

Uplatnění zásady inovativního přístupu by nemělo zejména v oblasti VVI činit zásadní potíže, neboť právě inovace jsou mnohdy nedílnou součástí předmětu plnění veřejné zakázky.